

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Der er jo nogle, der har svært ved at få øje på de mål, som statsministeren afsluttede sin svarreplik med.

Det, der kalder mig herop, er, at jeg kunne fornemme på statsministeren, at han var meget opmærksom på den forpligtelse, der ligger for regeringen som offentlig arbejdsgiver. Jeg forstod også på statsministeren, at man var opmærksom på, at den skævhed, der er i personalegruppen inden for den offentlige sektor lå statsministeren meget på sinde. Jeg vil godt spørge helt konkret, hvordan man har tænkt sig at organisere disse ting.

Af arbejdsministerens bidrag fremgår det, at man bl.a. forsøger at inddrage spørgsmålet om de kønsmæssige skævheder i chefgruppen i det såkaldte koncernprojekt. Jeg er bekendt med, at der i forbindelse med det projekt er nedsat nogle arbejdsgrupper, og jeg er også bekendt med, at i de arbejdsgrupper sidder der chefer for styrelserne og direktoraterne, som kun er mænd. Det er muligt, at det er forkerte oplysninger, jeg har, men kan statsministeren bekræfte eller afkræfte, at de grupper, som skal følge de i øvrigt nydelige formuleringer op, som statsministeren havde på dette område, alene er mænd? Og hvis statsministeren kan bekræfte det, vil statsministeren så forsøge at ændre den sammensætning, så der dog kan komme en smule konkret ud af den debat, vi har haft i dag?

(Kort bemærkning).

Joanna Rønn (S):

Jeg vil lige benytte lejligheden til at takke statsministeren for tilsagnet om at gøre en indsats for de voldsramte kvinder. Jeg tager regeringens tilsagn som udtryk for, at man også er parat til at handle på baggrund af drøftelser af den rapport, der nu snart må forventes at foreligge.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Statsministeren sagde, at uddannelse er en af de vigtigste forudsætninger for kvinders reelle ligestilling, og at der skulle gøres noget ved kvinders uddannelsesmæssige efterslæb, og det skulle arbejdsministeren sørge for.

Jeg er helt enig med statsministeren i det synspunkt, at der skal gøres noget ved kvinders uddannelsesefterslæb, men jeg vil gerne spørge statsministeren eller måske arbejdsministeren, som er her nu, om, hvor pengene hertil er afsat.

Som jeg sagde før, har arbejdsministeren tidligere sagt, at han var meget enig med VS i, at der skulle være forsøgsordninger med tværgående uddannelser for arbejdsløse kvinder, men at vores forslag for så vidt var så inderlig overflødig, fordi det havde han jo allerede selv tænkt på og allerede selv afsat penge til.

Se, nu har vi spurgt arbejdsministeren, og vi har i et svar fået at vide, at der i 1987 ikke er flere penge på Arbejdsministeriets forsøgsbevillingskonto til finansiering af eksterne forsøgsprojekter, og man har oplyst, at der i alt er bevilget 450.000 kr. til forsøg inden for arbejdsmarkedsuddannelserne. Det er selvfølgelig bedre end 0, men hvordan skal de intentioner, som statsministeren kom frem med, kunne virkeliggøres inden for denne ramme? Eller er der nogle flere penge et eller andet sted, som vi bare ikke kender til? Det har vi spurgt om, men vi mangler svaret endnu.

(Kort bemærkning).

Tove Lindbo Larsen (S):

Statsministeren beskæftigede sig naturligt meget med kvindearbejdsløsheden. Nu er industriministeren desværre ikke til stede, men jeg har læst det svar, som industriministeren har givet til Nairobiudvalget, og jeg må sige, det er lidt spinkelt, hvilke initiativer man har på det område. Jeg kan pege på, at man i Sverige på egnsudviklingsstøtteområdet har forsøgt at tage særligt hensyn til de områder, der kunne beskæftige kvinder. Derfor ville det være ønskeligt, om man fra den danske regerings side kunne gøre noget tilsvarende.

Den anden ting, jeg vil pege på, er de projekter på Teknologisk Instituts iværksætterafdeling, hvor man især beskæftiger sig med de kvindelige iværksættere og prøver at hjælpe dem bedst muligt. Der er et par projekter på bordet, og mit spørgsmål skal munde ud i, om regeringen vil følge fremtidige projekter nøje og i givet fald få dem formuleret på en